

Szeged megyei városi tanácsstagjelöltek

Befejeződtek a választási gyűlések. A június 8-i választáson 119 tanácstagra szavaztak Szegeden. Az alábbiakban közöljük a tanácsstagjelöltek névsorát, és feltüntetjük a tanács választókerület számát.

1. vk. Sz. Simon István, 2. vk. dr. Bánfalvi Géza, 3. vk. Török József, 4. vk. Bányai dr. Birkás Mária, 5. vk. Papp Gyula, 6. vk. Heim János, 7. vk. Prágai Tibor, 8. vk. dr. Sas Mihály, 9. vk. Rovó István, 10. vk. dr. Török László, 11. vk. dr. Maráz Vilmosné, 12. vk. Kálmán dr. Nagypál Katalin, 13. vk. Gyimesi József, 14. vk. dr. Hantos Zoltán, 15. vk. Hofgesang Péter, 16. vk. dr. Csikós Ferenc, 17. vk. dr. Csáki Éva, 18. vk. Forgó Pálné, 19. vk. dr. Diós József, 20. vk. Nőgrádi Istvánné, 21. vk. Csikós János, 22. vk. dr. Alföldi Lajos, 23. vk. Bálint László, 24. vk. dr. Simády Béla, 25. vk. Oroszi László, 26. vk. Nagy Károlyné, 27. vk. Halász né Hetsi Erzsébet, 28. vk. Fehér Istvánné, 29. vk. Takács Máté, 30. vk. Hörömpö József, 31. vk. Sírán Gábor, 32. vk. dr. Tóth Károly, 33. vk. Balla Fe-

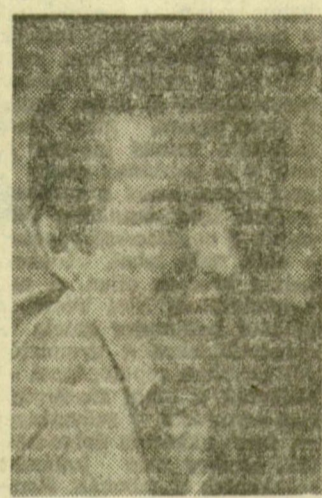
renc, 34. vk. Frányó József, 35. vk. Szivoczka Ernő, 36. vk. Bódi János, 37. vk. Mendebaba Rádó, 38. vk. Sipos Istvánné, 39. vk. Tóth Zsuzsanna, 40. vk. Adok Ferenc, 41. vk. dr. Mészáros Rezsóné, 42. vk. Kiss Sándorné, 43. vk. Fábán Pál, 44. vk. Bézi Ferenc, 45. vk. Kulcsárné Kiss Piroksa, 46. vk. Taró Józsefné, 47. vk. Antolik András, 48. vk. dr. Ozvald Imre, 49. vk. Vastagh Györgyi, 50. vk. Kanász Györgyné, 51. vk. Márta Emília, 52. vk. Tóth Antal, 53. vk. dr. Czene Mihály, 54. vk. Heiler István, 55. vk. Stanics Béla, 56. vk. Máderné Vitéz Zsuzsanna, 57. vk. Rosenthal Lajosné, 58. vk. Vincze Gyuláné, 59. vk. Fári Ibolya, 60. dr. Bodó István, 61. vk. Simon Istvánné, 62. vk. Juratovics Aladár, 63. vk. Leléné Gondai Irén, 64. vk. Maszlag Józsefné, 65. vk. dr. Kutiván Zoltán, 66. vk. Paronai János, 67. vk. Ördögh József, 68. vk. Bozóki István, 69. vk. Börcsök Istvánné, 70. vk. Börcsök Ferenc, 71. vk. Falat László, 72. vk. Herczeg István, 73. vk. Lángi István, 74. vk. Mészáros Gyuláné, 75. vk. Gálfi Lajos, 76.

vk. Vámosiné Karsai Éva, 77. vk. Mészáros János, 78. vk. Lőrincz János, 79. vk. Lengyel András, 80. vk. dr. Horváth Károly, 81. vk. dr. Varga János, 82. vk. Balogh Mihály, 83. vk. Deák Ferenc, 84. vk. Mikcs Sándor, 85. vk. Tóth István, 86. vk. Vass József, 87. vk. Link Mihály, 88. vk. Kőrösi Istvánné, 89. vk. Farkas Tibor, 90. vk. Beinschróth Józsefné, 91. vk. Szász Vidéki Ilona, 92. vk. Bóka Imre, 93. vk. Szabadi Gyuláné, 94. vk. Skrionya Mihályné, 95. vk. Keller Ernő, 96. vk. dr. Török László, 97. vk. Katona Gyula, 98. vk. Berta Imréné, 99. vk. Miklós Ilona, 100. vk. Halász Miklósné, 101. vk. Emődi Istvánné, 102. vk. Tóth Béla, 103. vk. Meskál György, 104. vk. Nagy Emese, 105. vk. Volenszki Imréné, 106. vk. Csonka István, 107. vk. Dobó István, 108. vk. Virág István, 109. vk. Szögi László, 110. vk. Császár István, 111. vk. Farkas Istvánné, 112. vk. Savanya Miklós, 113. vk. Csorbá Mihály, 114. vk. Kőny Imréné, Tóth P. Jánosné, 115. vk. Négyokru Ferenc, 116. vk. Tóth Imre, 117. vk. Lábodi László, 118. vk. Szanka István, 119. vk. dr. Ruzicska László.

Az öntőtegyeltyől az egyetemig

Tizennégy évvel ezelőtt egy fiatal vas- és fémöntő szakmunkás volt a szegedi pártalapszervezet titkárak között a legfiatalabb, Balogh József. Most az MSZMP szegedi vasúti bizottságának a titkára. Az ideiglenes bizottság másodikban kapott bizalmat erre a tisztségre. Ma is energikus, tetterős és munkabíró, mint amikor a MÁV szegedi Tisza-pályaudvari gépjárató üzemében dolgozott, s előbb a KISZ, majd a pártbizottság titkára. A MÁV Szegedi Igazgatósága a múlt évben végzett gazdasági munkája alapján — a vasúti igazgatóságok versenyében — elnyerte a KPM és a Vasutasok Szakszervezete Elnöksége Vörös Vándorzásdíját. Az eredményekben ott van a szegedi csoportok dolgozóinak és 19 alapszervezet több mint 700 párttagjának munkája, s a szervező és irányító, az ellenőrző testület, a pártbizottság, s annak titkára is. Balogh József Tápén született és ott is járt iskolába. Anyja is, apja is kétkezi munkás volt. A közgazdasági technikumot azonban, ahol később tanult, családi okok miatt már az első évben ott kellett hagynia. Vácra került vas- és fémöntő tanulóknak, s a budapesti motoröntvénygyárban szabadult és dolgozott szakmunkásként 1955 őszéig. Akkor került szegedre, a MÁV-hoz, amely azóta is második munkahelye. Csak magára számíthatott életerejére kialakításában.

A haza szolgálatában követte a honvédség, ahol részt vett a KISZ szervezésében. Itt kapta meg az első politikai képzést. Tízévesként és a párt tagjelöltjeként szerelt le és ment vissza munkahelyére, ahol hamarosan felvették a párt soraiba. Nem a mély vízbe dobták, amikor KISZ-alapszervezeti titkárrá választották és tagja lett a KISZ-bizottságnak és végrehajtó bizottságnak, hiszen a honvédségnél jó előiskolája volt az ifjúsági mozgalomhoz köthető. Közben Békéscsabára küldték háromnapos pártiskolára, majd párttitkárrá, s egyben a pártbizottság és végrehajtó bizottsága tagjá-

vá választották. Más talán megállt volna, hiszen a napi termelőmunka és a tisztségek ellátása éppen elég egy embernek. O azonban esti tagozaton négyévi tanulással gépészmérnöki oklevelet szerzett a Déry Miksa Gépipari Technikumban, s a munkahelyén három műhelyre szóló hatáskörrel meósna neveztek ki.

— Nem akart megállni enél a pontnál? — kérdeztem tőle most.

— A műhelyekben a termelési, a gazdasági feladatok és a választott tisztség egyaránt azt követelték meg, hogy magasabb tudással végezzük azt, amit ránk bízta — felelte.

— Úgy tudom, nem állt meg az érettségi után sem.

— Nem tehettem — válaszolta mosolyogva. — Elvégeztem a marxizmus-leninizmus hároméves általános esti tagozatát, még rátermettem négy évet a szakosítón, és főiskolai végzettséget szereztem. Választott szakom a filozófia, amit kiegészít a politikai gazdaságtan és a tudományos szocializmus.

Közben megválasztották pártbizottságának titkárává, s az addigi feladatok toronymagassá nőttek. Magasabb fórumon, testületben kellett döntenie gazdasági és politikai kérdésekben, s a végrehajtást ellenőrizni, mint azelőtt.

— Nem mondom, eleinte nehéz volt a munkám, de mind az igazgatóság gazda-

sági vezetősége, pártbizottságunk és végrehajtó bizottsága mellett állt, segített, s ez a jó együttműködés azóta is gyümölcsöző.

— Ön szerint mi a jó vezetés, a jó vezető titka?

— Szerintem nincs titok egyikben sem, csupán következetesen vállalni kell az egyszemélyi felelősséget: a kollektív véleményünk egyeztetésével.

— Most is tanul?

— A József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara esti tagozatának vagyok elsőéves hallgatója, és éppen most vagyok a tanulás, a vizsgák finisében.

— Ez újabb ötévi leköltöttség. Ki biztosítja ehhez a nyugodt otthoni hátteret?

— A feleségem, aki főnő volt, és most adminisztrátor a MÁV gépjárató üzemében, ahol dolgozom. Kislányommal együtt ketten tanulunk a családból. Saját erőből és OTP-kölcsönből társasházban rakunk magunknak fészket. Azt sem volt könnyű vállalni, és dolgozni érte.

— Sokat jár ki a MÁV Szegedi Igazgatóság három megyére kiterjedő területére?

— Szeretek minél kevessebbet ülni az íróasztalnál, és többet lenni a szolgálati helyeken, kezdve a taggyűlésektől, a vezetőségi ülésektől az éjszakai ellenőrzésig a pályákon, a vasútbiztonsági osztályon, hogy meggyőződjünk: dolgozók hogyan látják el feladatukat a személy- és teherforgalomban.

— Nyugtalan embernek tartja magát?

— Abban az értelemben igen, hogy ma többet vár tőlünk a társadalom, mint tegnap, és holnap még többet. Erre fel kell készülni érben, akarattal, s a szellemek gyarapításával is.

Egyet még tudni kell Balogh Józsefről. Az a tanár mindig nyitva áll mindenki előtt, aki személyesen őt keresi bármilyen ügyben. Baráti köre azokból áll, akikkel a vasúti műhelyekben együtt dolgozott.

Lódi Ferenc

Iskola a jelennek

Két éve még csak sátrak és faházak voltak Újszeged peremvidékén, a mai KISZ-iskola helyén. Azóta elkészült az emeletes, tetőteraszos központi épület — a 160 személyes kórház és a 40 személyes faházak altáborokkal. Könyvtár, fotolaboratórium és mini-stadion segít a kulturált időtöltést. Van orvosi rendelő, konyha és étterem is. Egyre bővül és tökéletesedik a berendezés. Lassan ligetes parkká alakul az iskolát körülvevő új telepítés.

— Keveset tudnak rólunk — állítja Kmettykó Lajos igazgatóhelyettes. — Sok a találgatás és az elhamarkodott vélemény. Holott fontos lenne, hogy a vállalatoknak, intézményeknek reális képük legyen az itteni munkáról, és ne tartásuk vissza az ide készülő fiatalokat.

— Te jössz! — figyelmezteti társát az előtérben ügyelő fiú. Helyet cserélnek. Ceremónia nélkül, mégis valamiféle belső figyelemzést. Aztán akít leváltottak, megy a dolgára. A mulasztás ebben a házban nem alap a dícsérvésre.

— Dolgozunk! — szólnak ki az egyik tereméből az ajtónyitásra. A másik személnáriumi szoba viszont üres. Ez jó alkalom arra, hogy Horváth Miklós tanár bemutatassa a felszerelést.

— Csak éppen két magnetofon nincs — kezdi. — Más minden adott. Elsősorban a kiscsoportos foglalkozások keretében oktatunk. Vita közben bontakoznak ki leginkább a képességek. Olyankor legerősebb a motiváció.

— Milyen embereket nevelnek?

— Nem szabad elfelejteni, hogy csak „gyorstalpaló” tanfolyamra, továbbképzésre van lehetőségünk. A dolgozó fiatalok időznek legtovább. Ok is mindössze hat hétig. Ezért megfelelően kell adagolni az ismereteket, és érdemes a tanulást a valóságos helyzettel szinveníteni.

— Hogyan?

— Példákkal. Itt bent őszintébbek a gyerekek,

mint a munkahelyükön. Nincs mitől tartani, teljes a demokrácia. Ez nem csak abban nyilvánul meg, hogy a tanárokat is tegezzük. Hanem abban is, hogy egyedül a teljesítmény a mérvadó.

Bizonyítványok, jellemzések. Innen mindenki ajánlást visz magával.

— Volt olyan, aki a vizsgán elcsúszott?

— Ritka eset. Mégsem ez tükrözi a követelmények komolyságát — magyarázza az igazgatóhelyettes az irodában. — A városi és a járási KISZ-bizottságok megfontolják, hogy kit küldjenek. A munkahelyi vezetés, a pártbizottság is közbeszólhat. Az ember közönségben mutatja meg az igazi arcát. Így aztán nem mi vagyunk a legfőbb „kozmetikusok”. Csak alakíthatunk azon, amit a társadalom és a környezet elkezdett. Mert nem lehet igazán jó KISZ-tag, aki szakembernek és közösségi embernek nem elszönd. Mi „csak” követhetjük a fiatalok önbizalmát. Elmagyarázzuk azokat az összefüggéseket, törvényszerűségeket, amelyeket eddig nem értettek. Sokan később is visszajöhetnek tanácsot kérni, vagy barátilag beszélgetni. Tőlük elég sok információt kapunk. Úgy, hogy van kapcsolatunk az élettel.

Pazar tervezői elképzelés, de mi tagadás, nem vált be. Hiába szánták a nagytermet egyúttal tornateremnek és színháznak is, fűtése gyatra, a nagy üvegajtókat védő súlyos függönyök pedig zavarják az igazi sportolást. A tavaszi nap festetlen székeket szarít a nyitott teraszon. A szabadtéri tollaslabda pályához is közel a tető... Ötletek, jól használhatóak viszont a folyosó modern ülőfülkéi. Kényelmesek az emeleti lakószobák, a technikai felszereltség sem mindennapi.

Mégis: az iskola jelenlegi állapotán még lenne mit javítani. Pedig nem csekély ráfordítással készült. Bizonyára ez az itt tanuló fiatalokban is felülül, mivel ar-

ra is nevelik őket, hogy érzékenyen reagáljanak a hibákra. Horváth Miklós rábólint erre:

— Nem olyan KISZ-eseket akarunk, akik ismerik és csak a saját javukra használják ki a helyzetet. Tudják, hogy a szakszervezet nem fukarkodik, ezért pénzt kérnek tőle. Vagy ismerik a néprönt gyengéit, és vissza is élnek ezzel. Inkább azt szeretnénk, ha ráébrednének a saját munkájuk jelentőségére, arra, hogy nem kell a sikertelen próbálkozás után okvetlenül bedobni a törülközőt. Nem vitás, ezzel a lelkesedéssel fokozzuk, de azt is közzöljük velük, hogy a munkahelyükön ne várjanak máról holnapra csodákat.

Prospektus ismerteti az iskola sokoldalú munkáját. Megfordulhat itt a megye, a város KISZ-vezetőitől kezdve az alapszervezetek vezetőségéig mindenki. Csak éppen az illetékes intézmények, vállalatok képviselői látogatnak el ritkán. Pedig jó lenne, ha minél többen a saját szemükkel győződne meg arról, hogy egy újszerű oktatási forma honosodott meg a Tisza és a Maros találkozásánál. Valami olyasmi, ami még a felsőoktatási intézményekben tanuló huszoneveseknek is hasznára válhat. Mert egyetemisták és főiskolások is járnak a KISZ-iskolába. A tanfolyam persze nekik nem hathetes — levelező formát ölt.

Am így is sok világnézeti és társadalmi kérdésre kapnak választ. S bizonyára sokukban tovább erősödik a meggyőződés, hogy — az esetek többségében — kezükben van a megoldás kulcsa.

Jámber Ernő

Szigetelő téglák

Az eddigieknél jobb és hangszigetelő téglákat kísérleteztek ki a Szentesi Téglagyárban. Az üregek téglákat úgy alakítják ki, hogy

A baleseti özvegyi nyugdíjról

Férjét munkába menet halálos kimenetelű baleset érte M. P.-né szegedi olvasónknak. Munkatársaitól úgy hallotta, hogy ez üzemi balesetnek számít, ezért az özvegy nemcsak egy évig, hanem továbbra is jogosult az özvegyi nyugdíjra és árvaellátásra gyermeke részére. Tájékoztatót kér, hogy mit mond erről a rindelet, és mire számíthat, mert jelenleg egyéb jövedelme nincs.

A társadalombiztosítási törvény rendelkezései szerint valóban üzemi balesetnek számít a munkába menet vagy a munkából hazafelé menet során bekövetkezett baleset is. Helyes az az értesítése is, hogy azok,

akik 1975. július 1-e után maradtak úti baleset következtében özvegyen, életkoruktól, egészségi állapotuktól függetlenül özvegyi nyugdíjra jogosultak ugyanúgy, mint azok, akiknek a házastársuk a munkahelyen elszenvedett üzemi baleset következtében hunyt el. Más esetben ugyanis állandó özvegyi nyugdíj csak annak jár, aki 55. életévét betöltötte, vagy rokkant, vagy legalább két, árvaellátásra jogosult gyermeke van.

A baleseti özvegyi nyugdíj megállapításához először kiszámítják, hogy mennyi lett volna az elhunyt baleseti rokkantsági nyugdíja. Ez a rokkantság fokától, a szolgálati idő tartamától és az igénylő havi átlagkeresetétől függ. A baleseti özvegyi nyugdíj annak a nyugdíjnak a fele, amely az elhunytat a halála időpontjában a II. rokkantsági csoportban járó baleseti rokkantsági nyugdíj címén megillette volna. Az ilyen nyugdíj a havi átlagkereset 65 százaléka. Ehhez az elhunyt szolgálati ide-

jének minden éve után egy-százalékos számíthatnak hozzá. Ha tehát például az elhunyt 15 évi szolgálati ideje volt, a baleseti rokkantsági nyugdíja átlagkeresetének 80 százaléka lett volna. Ennek fele az özvegyi nyugdíj. Az árvaellátás pedig a fentiek szerint kiszámított özvegyi nyugdíj 50 százaléka. Az évenkénti kétszázalékos, de legalább 70 forintos emelést és az egyéb címen járó kiegészítéseket az özvegyi nyugdíjhoz is hozzá kell számítani. Ha a fentiek szerint kiszámított özvegyi nyugdíj összege nem éri el a havi 1360 forintot, erre az összegre kiegészítik. Az árvaellátás legkisebb összege 1160 forint lehet.

A fentiek félreértésének elkerülése végett megemlíthetjük; más rindelet vonatkozására, akiknek a házastársa üzemi baleset (úti baleset) miatt baleseti táppénzben vagy baleseti rokkantsági nyugdíjban részesült ugyan, de a halál oka nem az üzemi baleset volt.

Dr. V. M.